

Anne

– ufuk-kozleme · 12 Ağustos 2011

Bir yalnızlık akşamında yine seni andım...
Öyle özledim ki anlatamam anne!...
Birden gülüşün geldi aklıma
hayal meyal.

İki damla yaş akarken göz pınarlarımdan
Neden dedim
Neden anne, neden biz?
Ayrılığın bu kadarını hak etmiş miydik?

Ara sıra resmini cüzdanımdan alır, bakarım
Konuşurum, dertleşirim seninle.
Oğlum, oğlum!
deyişin gelir aklıma
O an bağırmak gelir içimden
Anne,anne,annem!...

Ruhum titrer gözüm kararır.
Akan yaş değil anne, akan kandır.
Kalbim çarpar, ellerim titrer.
Hummalı hastalar gibi beynimde yıldırımlar çakar
Sensiz güneş doğmaz anne
Batar...

Ufuk közleme
18 kasım 2005 Akçaabat/Trabzon